

Samenwerken voor Jeugd

Een aantal gemeenten in regioverband vraagt me de rol te vervullen van projectleider. Opdracht is om de instellingen die zich bezig houden met jeugdigen van -9 maanden tot 19 jaar beter met elkaar te laten samenwerken. Kofferbakkindjes en verbrande gezinnen, het mag niet meer gebeuren.

In een stuurgroepvergadering waar alle directeuren, een aantal wethouders en ambtenaren deelnemen, verbaas ik mij over de manier waarop deelnemers met elkaar praten. Ze komen niet tot de kern, als er een concreet besluit lijkt te ontstaan, worden er allerlei argumenten aangevoerd waarom het toch niet kan. Ik realiseer me plotseling dat het hier aan tafel helemaal niet om kinderen gaat. Het gaat om belangen, om grote belangen:

- een directeur is bang zijn baan te verliezen;
- een directeur is bang om een grote groep medewerkers te moeten ontslaan;
- een directeur heeft nog iets uit te vechten met een gemeente omdat hij na maanden overleg uiteindelijk toch zijn bouwvergunning niet heeft gekregen;
- een wethouder schaamt zich. Hij weet dat hij zo vaak wisselende ambtenaren op dit dossier heeft gehad dat de grote veelheid aan informatie, die instellingen hem inmiddels verstrekten hebben over Jeugd in zijn gemeente, als sneeuw voor de zon verdwenen lijkt te zijn;
- een ambtenaar heeft vaak zijn nek uitgestoken, maar begint er niet meer aan. Het zal niet de eerste keer zijn dat hij met instellingen tot een overeenkomst komt, die vervolgens door de Raad wordt afgeschoten.

Uiteraard spreken ze dit allemaal niet uit.

Hoe krijg ik deze mensen zover dat zij gaan praten over waar het werkelijk over moet gaan? Ik vraag hen over welke vijf onderwerpen absoluut een besluit moet worden genomen aan het einde van dit project. Zij identificeren de volgende gebieden: visie en strategie, regierol van de gemeente, de adviesrol van de instellingen, organisatie van de keten, vertaling van wettelijke taken naar de werkvloer. We starten vijf werkgroepen die met deze onderwerpen aan de slag moeten gaan. In iedere werkgroep nemen medewerkers uit alle instellingen deel.

Aan het eind van het project zijn er hechte clubjes medewerkers ontstaan, die met elkaar hebben gesproken, gediscussieerd, onderzocht, uitgeprobeerd, het even niet meer wisten, ondanks dat weer verder zijn gegaan.

Ik schrijf een eindrapportage waarin de nog steeds actuele lessen beschreven staan als het gaat over samenwerken voor jeugd.